

Sygn. akt VI Gz 180/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) -HURT spółka z o.o. w R.

przeciwko: A. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt

V GC 651/12 upr w przedmiocie zwolnienia od opłaty sądowej

postanawia: oddalić zażalenie.

Zarządzenie:

1. Odpis postanowienia doręczyć pozwanej z pouczeniem o terminie i sposobie złożenia wniosku o jego uzasadnienie.
2. K.. 7 dni.

Sygn. akt VI Gz 180/13

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 28 czerwca 2013 r.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt

V GC 651/12 upr., Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie od opłaty sądowej od zażalenia.

Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwana nie wykazała okoliczności uzasadniających uwzględnienie jej wniosku o zwolnienie od opłaty od zażalenia opiewającej na kwotę 70 zł.

Z przedłożonego przez nią oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynika, że posiada dochody, zaś przedmiotowa opłata jest niewielka. Nadto Sąd I instancji przywołał treść art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz wskazał, że dopiero brak efektywnych składników majątkowych rzeczowych lub finansowych pozwalających na pokrycie opłat sądowych uzasadnia wniosek o kredytowanie tych opłat przez Skarb Państwa. Z prowadzeniem postępowania sądowego wiąże się zaś obowiązek ponoszenia opłat sądowych od czynności procesowych jeżeli przepisy opłaty takie przewidują.

Pismem z dnia 6 maja 2013 r. (data prezentaty) pozwana wniosła zażalenie zaskarżając powyższe postanowienie w całości oraz domagając się jego uchylecia i zwolnienia od kosztów sądowych zgodnie z żądaniem wniosku.

W uzasadnieniu zażalenia podała, że przychody od komorników wskazują, że pozwana znalazła się nie z własnej winy w niekorzystnej sytuacji finansowej bowiem wielu kontrahentów nie zapłaciło za sprzedany towar.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005, Nr 167, poz. 1398) zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeliłoży oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Należy wskazać, że uwzględnienie wniosku o zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych następuje po rozważeniu przez sąd okoliczności odnoszących się do stanu rodzinnego, majątkowego, dochodów i źródeł utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie. Wymaganie to wiąże się między innymi z tym, że zwolnienie osoby fizycznej z obowiązku uiszczenia przez nią opłaty sądowej może prowadzić do sytuacji, w której dochodzenie swych racji na drodze postępowania sądowego - zwłaszcza w razie przegrania sporu przez osobę zwolnioną od kosztów sądowych - następuje na koszt Skarbu Państwa,

a więc wszystkich podatników. Opłaty sądowe stanowią rodzaj danin publicznych. Zwolnienia od ponoszenia tego rodzaju danin stanowi odstępstwo od konstytucyjnego obowiązku ich powszechnego i równego ponoszenia, wynikającego z art. 84 Konstytucji RP. Dlatego też zwolnienia mogą być stosowane w sytuacjach wyjątkowych, gdy istnieją uzasadnione powody do przerzucenia ciężaru dotyczącego danej osoby na współobywateli. Z ich bowiem środków pochodzą dochody budżetu państwa, z których pokrywa się koszty postępowania sądowego w razie zwolnienia strony z obowiązku ich ponoszenia (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z 19.03.2010 r., II PZ 34/09, LEX nr 603836).

Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie pozwanej podzieli stanowisko Sądu I instancji, że takie wyjątkowe okoliczności w niniejszej sprawie nie wystąpiły.

Po pierwsze jak trafnie zauważa Sąd Rejonowy opłata od zażalenia, której dotyczy wnioski opiewa na niewielką kwotę, zwłaszcza w kontekście minimalnych kosztów jakie przedsiębiorca ponosi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (ZUS, podatki, itp., bieżące wydatki).

Po drugie wnioskodawczyni w swym oświadczeniu jako dochód wskazała świadczenie, które uzyskała w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 3.600 zł. Jednocześnie podała, że spłaca kredyt w wysokości 1.200 zł miesięcznie.

Nie sposób zatem uznać, aby nie była w stanie uiścić kwoty 70 zł tytułem opłaty od zażalenia.

Należy podkreślić, że opłata sądowa jest należnością Skarbu Państwa, powinna być przez stronę procesu traktowana priorytetowo. Jak wynika

z art. 102 ust. 1 u.k.s.c. koszty sądowe wyprzedzają jedynie koszty utrzymania koniecznego dla strony i jej rodziny. Nie ma żadnych podstaw do przyjmowania, że inne zobowiązania takie jak np. konieczność spłaty kredytów czy innych zobowiązań, a nawet opłacenie podatków, względnie obowiązkowych składek, mają pierwszeństwo przed kosztami sądowymi.

(por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 listopada 2012 r., III APz 20/12, LEX nr 1237544; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 października 2012 r., I ACz 1699/12, LEX nr 1220608).

Reasumując Sąd Okręgowy zażalenie pozwanej z powołanych wyżej powodów jako bezzasadne - na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. - w całości oddalił, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

Zarządzenie:

1. Odpis postanowienia doręczyć pozwanej,
2. Po wykonaniu pkt. 1 akta sprawy zwrócić Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie V Wydziałowi Gospodarcemu